

SLOVENSKI NAROD.

tašča vsak dan zvezcer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbi brez jistodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopsi naj se izvole frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Knafliovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v 1. nadstr., upravištvo pa v pritličju. — Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10. h.

Poslanska zbornica.

Na Dunaju, 17. okt.

Že zopet se je začelo — staro življenje, namreč škandali so zopet na dnevnemu redu.

Tudi danes je bila vložena vrsta interpelacij in predlogov, največ zaradi podržavljanja premogokopov in določitve maksimalne cene premogu. Klofač je interpeliral zaradi protizakonitega sodnega preganjanja poslanca Fresla, Klofača in Choca. Zaradi besed, ki so jih ti trije govorili, ko so bili deležni imunitete, jih je začelo sudišče preganjati čim je ugasnila njihova imuniteta.

Če se je oglasil k besedi o neki peticijah, a predsednik ga ni pustil govoriti, češ da ni vložil nobenega predloga v nemškem jeziku, kar je provzročilo viharne ugovore na češki strani.

Najrazpravo je potem prišel največji predlog češkega radikalca Buřivala in zastran zakonite uredbe službenega razmerja med železniškimi upravami in železniškimi uslužbeniki. Stvar je važna, a razprava je pokazala, da govornikom ni bilo toliko na stvari, kakor na laskanju železničarjem. Različne stranke love železničarje v svoj tabor in mislijo, da najlaglje dosegajo svoj namen z bobačanjem v parlamentu. Kot čisto navadni demagogi so se izkazali tako eni, kakor drugi teh osrečevalcev železničarjev. Češki radikali in socijalni demokrati so drugi drugim očitali demagogijo in ugajali so jo vsi. Govorili so Buřival, Ellenbogen, Fressl, ki je osto protestoval proti germanizaciji od strani železniških uprav, Kroy, ki je hvalil Južno železnično in zahteval, da mora biti vsak uslužbenec Južne železnice zmožen nemškega jezika in v pisavi (†) ter je proglašal uslužbence državnih železnic v Trstu za pionirje in nemščino. Seveda je Kroy tudi zavajjal na socijalne demokrate, ker hoče tudi Wolfsova tovaršija reševati železničarje. Krščanski socijalec Klementer se je zavzemal za Buřivalov predlog, socijalni demokrat Tomšík pa ga je seveda pobijal. Tako so se reševali železničarjev med seboj prepirali in se tudi zmer-

jali. Govorili so še češki klerikalec Schilling, grof Sternberg, Mladocéh Neumann in Pernerstorfer, nekateri pa večkrat.

Nujnost Buřivalovega predloga je bila sprejeta, na veliko jezo socijalnih demokratov.

Minister Derschatta se je še oglasil, ko mu je bil Fressl očital, da molči. Minister je zatrjeval, da je storil vse, kar je bilo v njegovih močeh, da bi opravičenim zahtevam železničarjev pomagal do zmage, da pa ima premalo moči, da bi mogel privatne železnice k čemu prisiliti. Ministerstvo »studira«, kako bi moglo uresničiti, kar zahteva Buřivalov predlog.

Zbornica je tudi v meritornem oziru pritrnila Buřivalovemu predlogu.

Zdaj je prišel na vrsto socialno-demokratični predlog glede obravnih razmer na drželezničnih, ki ga je obširno utemeljil dr. Ellenbogen, na kar se je seja zaključila in se bo razprava nadaljevala v petek 18. t. m.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani.

(Predlog poslane Ivana Hribarja in tovarishev).

Slovenski narod dela, poslužuje se ustavno mu zajamčene pravice, na ustavovitev vseučilišča, da ne bodo akademičnim študijam posvečajoči se Slovenci prisiljeni obiskovati tuja vseučilišča. Zahtevanje, naj se ustavov lastno slovensko vseučilišče, zadoberiva na intenziteti zlasti od tistega časa, kar so se na vseučiliščih na Dunaju in v Gradcu, na kateri so slovenski visokošolci v prvi vrsti nakazani, tako poostrije razinere, da Slovenci na teh vseučiliščih niso več ravnopravni akademiki, marveč se jih smatra za goste, ki se jih samo trpi in ki niti varstva akademičnih oblastev niso deležni. Dokazano je celo, da gotovi profesori nemške narodnosti niti pri skinsnih ne ravnajo s slovenskimi džaki paritetisko.

Bil bi greh na narodni eksistenci, če bi se slovenski narod živo ne zavzemal za usodo svojih sinov, ki so se posvetili višnjim študijam, in te-

ga vzroka je umljivo, da so Slovenci spriči takih razmer v skrbih za svoje sinove, ki študirajo na tujih univerzitah, in da zahtevajo nele ravnopravnosti z visokošolci drugih narodnosti, marveč da do profesorji z njimi enako ravnajo, kakor z drugimi džaki.

Evidentno je, da se to ne da v današnjih razmerah, ko narodni predsedki vse bolj omejujejo čuvstvo pravičnosti, drugače doseči, kakor z lastnimi vseučiliščem.

Jasno je, da bi bila ustavovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani, na katerem bi se moglo nekaj predmetov poučevati v hrvaškem jeziku, tudi z občedravščavnega stališča največjega pomena, ker so južne kronovne in monarhije nujno potrebne močne vzpodbude za dušni in kulturni razvoj njih prebivalstva, kakršno vzpodbudo more dajati le vseučilišče.

Pri presojanju te zadeve je tudi upoštevati, da sta vseučilišči na Dunaju in Gradeu nujno potreben razbremenjenja, ki se da doseči le potom odhoda večjega števila obiskovalcev, saj se bo končno moralno težišče poteka tudi pri nas iz učilnic prenesti v institut in v seminarje.

Z ozirom na te okoljine je postala ustavovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani nujna in neodložljiva državna potreba, ki naj se urešniči v etapah tako, da se najprej otvoriti juridična fakulteta, za katere so potrebne učne moči že na razpolaganje. V to svrhu naj se pravočasno začne s stavbo potrebnega postopja, kar se tem laglje zgodi, ker sta se dežela Kranjska in deželno stolno mesto Ljubljana zavezali prispevati k stavbini stroškom 600.000 K.

Podpisane predlagajo torej: Vysoka zbornica izvoli skleniti:

1. Vlada se pozivlja, naj zakonodajnim potom zagotovi ustavovitev vseučilišča s slovenskim učnim jezikom v Ljubljani in naj vse priprave tako pospeši, da se bo mogla juridična fakulteta že leta 1909. otvoriti;

2. V formalnem oziru naj se odkaže ta predlog vseučiliškemu odseknu, ki naj se izvoli in ki naj ima 36 članov.

Na Dunaju, 12. julija 1907.

Ivan Hribar, Al. Štrekelj, Prodán, Spinčić, dr. Rybář, Ježovník, Ruebenbauer, Bjeladinović, Mandić, Ing.

je pokopal z največjimi častmi, in ki mu je postavil nagrobeni spomenik z napisom in o katerem je govoril z nekako pjeteto, je bil Kunce pl. Kunčenštajn. Zadnjemu svojemu psu je dal ime Gabrijel; ker je bil pa ta posebno priden in ga je hotel odlikovati, ga je kljal za »Gabrijelico« ter časih, ljubkojajo se, tudi za »Elo«, »Lilo«, »Lalo«.

Pes je bil Pavletov prvo bitje na svetu; zato je smatral kot največjo čast, katero je mogel izkazati domači, ako jo je imenoval: »Ti dražestna pasja glava!« »Ti pesoglavka!« »Viđi jo, kako lepe oči ima, kakor moja Gabrijelica!«

Ob vsaki priliki je govoril Pavle o svojem psu ter se ž njim produciral. Neko jutro se je razglasil po mestu pasji kontumac. Pavle je še ležal, ko pride Gabrijelica k njemu v sobo ter prav žalostno sede pred posteljo. Desno nogo dvigne proti očem, otrajoč si solze ter pravi: »Mae — Mae!«

Cele besede »kontumac« ni mogla izgovoriti, ker je bila predolga. Pavle pa je takoj vedel kaj da je in je Gabrijelco potolažil s — poljubom. »Le paz!« jo je svaril, »da te ne dobi konjederec!«

Pri zadnji besedi je Gabrijelica zarenčala, ter gledala na vse strani, kje bi dobila konjedera ter ga napala.

Kadar ji je Pavle v šali rekel: »Jaz sem konjederec!« je Gabrijelica zarenčala, z vso silo planilnanj in ga časih tudi podrla na tla;

Njegov najboljši pes, katerega

Neumann, F. Ivanišević, Udržal, dr. Tresić, Reichstädter, Roblek, Vuković, dr. Luginja, dr. Bulin, Raimond-Scabar, V. Pittoni, Cehlinskyj, dr. Baczynskyj, Fon, S. Wityk, dr. Machowski, Krempa, Moraczewski, dr. Wojeik, Stapski, Lukaszewicz, Pihiak, dr. Ochrinowicz, dr. K. Trylowskyj, dr. Evgen Lewickyj, dr. Kolassa, E. Breiter, dr. Stachura, dr. Okuniewski, dr. Kost' Lewytzkyj, Ostapečnik, Romanczuk, G. Oliva, Ivčević, J. Biankini, Perič, dr. Ploj, Bukvaj, Jos. Kotlär, Jachowicz, Jos. Švejk, Remeš, dr. Soukup, Aust, Bičovec, Habermann, Pospisil, Jaroš, Modráček, Švécený Ant., Hudec (Praga), dr. Winter, H. Klička, Dičamand, Folber, Bojko, Jan Siwula, Staniszewski, Maštala, Kramář, dr. Hočevár, Ciąglo, Mieczko, dr. Hajn, Sredniewski, R. Bergmann, Antonín Zázvorka, Kalina, Špaček, Fiedler, M. Žemlička, Fresl, dr. Kaftan, dr. Baxa, Baljak, Klofač, Hráský, Němec, Hybeš, Tomášek, Hornof, Cingr, Silvio Pagnini, Avg. Avancini, dr. Sláma, dr. O. Pražák, H. Srdíčka, A. Padúch, Harnek, Wassilkó, Hubka.

upravičeni, da tudi zahtevajo izpolnitve svojih narodnih zahtev. Ako vlada teh zahtev ne izpolni, bodo Čehi primorani, glasovati proti nagodbi. Posl. Klofač je mnenja, da bodo tudi ostale češke stranke tako postopale.

Praga, 17. oktobra. Nekateri češki časopisi poročajo, da sta se oba ministrska predsednika dogovorila pri nagodbi tudi za klavzulo za slučaj, da kateri parlament obstrukira vlagovo potom reciprocite.

Budapest, 17. oktobra. Tudi danes se je na hodnikih poslanske zbornice razburljivo razpravljalo o nagodbi. Posl. Holló je izjavil, da njegova stranka ne sprejme zvišanja kvote brez samostojne ogrske banke.

Vlada namerava ne samo člane neodvisne stranke, temuč sploh vse parlamentarne stranke temeljito poučiti glede vseh nagodbnih določil. Zaradi nezadovoljnosti v neodvisni stranki bo vlada kmalu vprašala zbornico, ali še uživa sedanje ministru zaupanje, sicer bo izvajalo takoj posledice ter odstopilo.

Danes zvečer je imela neodvisna stranka sejo, v kateri je razlagal ministrska prednosti sedanja nagodbe za Ogrsko, vendar je večina stranke slej kot prej proti nagodbi. Potem je govoril predsednik stranke posl. Holló, ki je zahteval, naj se privilegijske skupne banke ne obnove več, temuč se naj ustavovi samostojna ogrska narodna banka. Poslane Ratakay je izjavil, da ne odobrava nagodbe, ter ne privoli v zvišanje kvote. Konferenca se je razšla, ne da bi bila prišla do kakega sklepa.

Popoldne se je vršil ministrski svet, ki se je tudi bavil z nagodbo.

Brno, 17. oktobra. »Lidove Noviny« prinosajo senčne vesti o dogovorih pri sklepanju nagodbe. Med državopopravnimi koncesijami za Ogrsko je bila tudi ta, da se bode v bodoči državni pogodbě sklepate izrečeno od Avstrije in Ogrske in da dobre vse državni akti označijo Avstrijo in Ogrsko. Ko sta oba ministrska predsednika predložila ta dogovor na Dunaju ministru zunanjih del, se je baron Aerenthal temu odločeno uprider izjavil, da takemu dogovoru nik-

Nagodba.

Dunaj, 17. oktobra. »N. Fr. Presse« je prinesla o nagodbi izjave vseh parlamentarcev, ki radi vidijo, da pride njihovo ime med širni svet. Med temi poslanci je tudi Šuklje, ki je rekel, da je dobil s svojimi klubovimi načelniki vred iz govora ministarskega predsednika in iz čitanja nagodbnih predlogov, da je sedanja nagodba boljša, kakor je bila prejšnja. Posebno pozdravlja železniško zvezo dolenske železnice s Hrvaško in Dalmacijo. Ne samo v gospodarskem oziru bodo imele imenovane dežele od nove železniške zveze mnogo koristi, temuč država tudi politično ne bo trpela, ako se Hrvatje in Slovenije tudi krajenvno zbljajo. Tudi s kvoto in v zračevanjem ogrske rente je zadovoljen. Lahko bi bila nagodba slabše izpadla.

Posl. Klofač je rekel, da bodo radikalni Čehi pri razpravi o nagodbi z novega razvili svoje znane državopopravne in narodne zahteve. Obnovitev razmerja med Avstrijo in Ogrsko ni le gospodarsko, temuč tudi politično vprašanje, in zato so Čehi

sale ni hotel razumeti ter je volka z enim udarecm pobil.

Lisice so bile Pavletu domače živali, teh ni pri njem nikdar manjkalo. Sprehajale so se po mestu, kakor psi, dokler se jim je ljubilo, na kar so navadno zginile brez sledu.

V veseli družbi v krčni je bil Pavle nenadomestljiv. Znal je pripovedovati anekdot, šal, burk, večinoma iz lastnega življenja, brez komea. Posetil je vsak dan vse krčme, pil pa je v vsaki samo »baterijo«, to je četr vina s četrtinko kisle vode; ako mu je preostajalo časa, je pričel iz nova. Tako je dobil priliko, zvedeti vse mestne novice, katere je potem z veseljem razširjal kot živ dnevnik.

Navadno je stopil v krčmo navidezno jezen; vrgel je klobuk, z zobmi škrpajoč, z vso silo na mizo pred goste ali pa tudi na tla; čakal je, kak učinek bo napravila ta šala na goste, potem pa se je z gosti vred smejal prav iz sreca. Povedal je hitro, kar je imel, spil svoje vino, postavil se prav široko sredbi sobe, oprt na palico, ter dejal: »Uvjek ne moremo biti skupaj!« Klobuk je vrgel nemarno na glavo in izginil.

Ako so drugi govorili, je pazno poslušal. Politika mu ni bila pri sreču. Ako se je pa govorilo o protekcijah, katere igrajo v Avstriji prvo vlogo, in o krivicah, katere so na vse dobre nauke svojega gojitelja, kar ga je dovedlo do tragedije konca. Neko nedeljo v jutru se priplazi v mesnico, pograbi četrt vola in jo misli popihati. Mesar te

»Saj sem lahko tiho, da bi kdo kaj ne rekel ali pa, da bi ne rekel, da sem jaz takoj ali tako rekel, ali pa da bi ne rekel, da sem jaz drugače rekel, kakor sem rekel.«

Kaj rad je govoril o takozvanih nepristovoljnih šaljiveh.

»Ob novem letu« je pravil, »srečam svojega bolnika na glavnem trgu. Že oddalec kriči name: »Slišite Vi, gospod doktor, koliko sem Vam pa dolžan?« In ko napravim z roko odvračajočo gesto, nadaljuje on: »To ni tako, jaz ob novem letu nečem biti dolžan vsakemu oslu.«

»Ate!« prosi nadebudni sinek svojega očeta, znanega meščana, ko gresta ob deževnem vremenu k maši, »ate, daj mi krajear!«

»Ne dam ti ga, nimam ga kaj rabiti.«

dar ne pritrdi ter se mu sploh zdi nezaslišano, da se je taka važna spremembu dogovorila brez vednosti in pritrnila krone. Minister je takoj šel k cesarju ter mu stvar razložil tako, da bi po njegovem menju tak dogovor pomenil prvi korak za razpad monarhije. Tudi trozvezni bi prisla vsled tega v nevarnost. Ako pa bi cesar vendar dal takemu dogovoru predsankcijo, ne more on kot minister zunanjih del nositi soodgovornosti, temeč mora odstopiti. Cesar je bil presenečen in istega mnenja, kakor minister Aehrenthal. Cesar je bil celo kako razburjen, ker je ogrskemu ministru predsedniku opetovan izrecno izjavil, da v tako spremembu državnega naslova nikoli ne privoli. Takrat mu je dr. Wekerle obljubil, da ogrska vlada odstopi od te zahteve. Ker je bil tudi prestolonaslednik na Aehenthalovi strani, je moral dogovor pasti, zato pa je dobil minister Kossuth, inspirator tega dogovora, drugačno koncesijo. Stališče barona Becka je vsled tega omajano.

Ogrsko-hrvaški drž. zbor

B u d i m p e š t a , 17. oktobra. Predsednik J u s t h je prečital dopis hrvaških poslancev, ki protestirajo proti izvolitvi škofa Drobobeczkega ter v znamenje protesta odložijo mandate za odseke. Resignacija se je vzelala na znanje. Potem je prečital predsednik obširni dopis poslanca dr. P o t o ē n j a k a , ki izjavlja, da ne prosi zbornice za odpuščanje, kakor je zahteval imunitetni odsek v zadnjem zasedanju. Zbornica je sklenila, da se celo zadeva zopet izroči imunitetnemu odseku. Justični minister je predložil zakonski načrt o reformi civilnega pravnega reda, ki se je izročil pristojnemu odseku. — Prihodnja seja bo šele v tork; med tem časom bo razpravljal finančni odsek o nadobi.

Srbski prestolonaslednik

Z a g r e b , 17. oktobra. Iz Belj grada prihajajo malo verjetne vesti o prestolonasledniku. Pri obedu se je baje prestolonaslednik sprič s povelnikom kraljeve garde podpolkovnikom D u m i ē e m . Pozneje je srečal Dumić prestolonaslednika pred konakom, a ga v tem ni spoznal ter vsled tega tudi ne pozdravil. Prestolonaslednik je skočil k njemu ter ga osor no nahrulil. Dumić se je izgovarjal s tem, na kar mu je prine zakljal: »Poberi se pes!« Dumić je odgovoril: »Pomislite, kaj govorite, jaz sem poljubnik!« Nato mu je zabrusil prestolonaslednik več grdih psov ter se odpeljal.

Policija je baje zvedela za zaroto proti prestolonasledniku, da ga odstrani. Zarotniki so večinoma častniki, ki so bili tudi udeleženi pri zaroti proti kralju Aleksandru, vsled česar vlada in policija ne upate nastopati proti zarotnikom. Prestolonaslednik se boji za svoje življenje ter že šest tednov ni upal v svoji palači mirno zaspasti. Zato je sedaj kralj dal prestolonasledniku v konaku tri sobe na razpolago, da more brez skrbi spati.

Vstaši v Macedoniji.

C a r i g r a d , 17. oktobra. Izjemno sodišče v Solunu je obsođilo Grka Kosto, ki je nekega Bolgara na potu v Pravišto strahovito raznesalo, na smrt ter so ga te dni v Drami javno obesili ter ga pustili v svariilo 12 ur obešenega. Morilec je pod vislicami izpovedal, da ga je k umoru naševal skoč v Drami.

V Radovištu pri Skoplju je bil 15. t. m. boj med turško četo in vojaki. Boj je trajal tri ure. Vstaši so imeli tri mrtve.

Dogodki na Ruskem.

P e t r o g r a d , 17. oktobra. Car je poslal senatu ukaz, naj se razpišijo volitive poslancev v dumno za Petrograd, Moskvo, Kijev, Odeso in Rigo na dan 30. t. m.

M o s k v a , 17. oktobra. Bivši poslanec O n i p k o , ki je bil zaradi soudiležbe pri kronstanskem puntu obsojen v prognanstvo, je med tramsprom v Sibiriju pobegnil.

Krvolčnost maroškega sultana.

L o n d o n , 17. oktobra. Sultan Abdul Azis se je mašečeval poslanikoma, ki ju je postal v Berolinu njegov nasprotni sultan Mulej Hafid, na ta način, da je ukazal njune žene grozovito trpinčiti, končno pa pomoriti.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 18. oktobra.

— Klerikalci in zveza z Dalmacijo. Ker se je v nagodbeneh pogajanjih med avstrijsko in ogrsko vlado ugodno rešilo vprašanje glede zvezne Dalmacije z avstrijsko državno položavo, skušajo sedaj klerikalci javnosti natveziti, kakor da bi bila to zasluga klerikalne stranke, ter kriče v svet, da si je s tem izvojevala veli-

kanski uspeh. Kdor pa pozna razmerje in kdor je v zadnjih letih količaj zasledoval tok politike, ve, da so klerikalci glede železniške zvezne Dalmacije z ostalo monarhijo tako nedolžni kakor novorojeno dete. Vse avstrijske vlade so do zadnjega časa Dalmacijo zanemarjale do skrajnosti. Posledica tega je bila, da je ta sicer na naravnih zakladih bogata dežela v gospodarskem oziru propadala vedno bolj in bolj. Država, ki je drugodi radodarno trošila milijone, ni za Dalmacijo nikdar imela denarja, da bi ji pomogla in jo gospodarsko dvignila. Dalmatinski poslanci so zaman desetletja moledovali na Dunaju, da bi se v Dalmaciji zgradile potrebne železnice, predvsem pa da bi se njihova dežela zvezala z železnicu z ostalimi deli monarhije. Ves njihov trud je bil brezuspešen in na vse svoje prošnje so dobivali stereotipen odgovor: Nimamo denarja! To je imelo končno za posledico, da so se Dalmatinici jeli odvračati od Avstrije in da so se v borbi med Avstrijo in Ogrsko odkrito postavili na stran zadnjie, računajoč s tem, da bodo s svojimi ponajveč gospodarskimi težnjami doživelii več razumevanja pri Ogrih, kakor so ga našli v dolgih desetletjih pri avstrijski vladi. V tem označju je nastala leta 1905. znamenita reska resolucija. S to resolucijo so Dalmatinici pokazali Avstriji hrbit in se postavili bojno pozicijo na ogrski strani. Sele ta peripetija je odprla oči avstrijskim vodilnim krogom. Uvideli so, da je Dalmacija za-nje izgubljena, ako nemudoma ne spremene svoje politike zapostavljanja in zanemarjenja te pokrajine. Zato so napeli vse sile, da bi Dalmacijo čim najtesneje navezali nase. Dovolili so brez vseh prošenj več milijonov v gospodarsko povzročajo dežele ter obljubljili Dalmatincem zlate gradove. In med temi obljubami je igrala glavno vlogo železniška zveza Dalmacije z ostalo monarhijo. In to svojo obljubo je sedaj vlada izpolnila! Sedaj pa vprašamo, koliko pa so pripomogli naši klerikalci k rešitvi tega železniškega vprašanja?! Ali so pripomogli toliko, kolikor je črnega za nohtom? Ni treba biti politik, da ve, da je zgolj larifari vse govorijo o klerikalnih zaslugah glede dalmatinske, odnosno belokranjske železnicie! Sračje perje in ničesar drugačje! In to sračje perje je sedaj klerikalci izrabiti v demagoške svrhe, da bi slovenski javnosti natrosili peska v oči! No, razsodna javnost ne bo šla na te limanice, ker predobro pozna klerikalne sleparje in demagoge!

»Prst božji«.

V včerajšnjem »Slovencu« citamo: »V Središču se je obesila gospa Kočevar, stara 60 let. Njen mož je brat deželnega poslanca Kočevarja... Nedavno je iz soredstva neka ženska izstopila iz katališke cerkve.« Brumni »Slovenec« hoče s tem seveda reči: Vidite, ljudje božji, to je božja kazan, to je prst božji. Iz Kočevarjeve rodbine je nedavno tega izstopila neka ženska iz katoliške cerkve, za to je to obitelj bog kaznoval. Čudno se nam zdi, da škofov list, ki se ne sramuje takšnih budalosti, ne trdi naravnost, da se je nesreča v Kočevarjevi rodbini zgodila v kazen za to, ker je g. Kočevar pred leti v volilni borbi premagal maziljenca Gospodovega, znanega dr. Korošca in se v zadnjem času ni pridružil tistim katoliškim možem, ki pod krinko »Kmetiske zvezce« širijo korupcijo in memoranolnost med slovenskim ljudstvom na Štajerskem. Sicer pa, če »Slovenec« tako rad govorí o »prstu božjem«, čemu ne navede kot najeklatantnejši zgled samega škofa A n t o n a B o n a v e n t u r o ? Ta božji mož je pod pretezo, da hoče baje pregrešno ljudstvo »spraviti nazaj h Kristusu-kralju«, izvral divjo vojno v narodu, zanetil je sovraštvo in prepričal, naščeval je brata proti sinu, ženo proti možu ter srečno dosegel, da pluskajo sedaj v naši deželi valovi političnih strasti hujše, nego kjerkoli drugod. No, za to njegovo početje je že tudi prejel zaslzeno plačilo! Zadel ga je, da govorimo v žargonu »Slovenec«, kazan božja! Pri gornjegradskega grashčini ima štiri milijone škode, sam pa tik ob robu gmotnega propada, bankerota! Ali ni tudi to »prst božji«, brumni »Slovenec«?

— Kaj je s poštnim upraviteljem v Celju? Precej časa je že — tako se nam piše iz interesovanih krovov območja c. k. pošte v Celju — odkar je šel poštni nadupravitelj Koebehl v zasluženi pokoj, — pred upokojitvijo je imel precejšnji dopust — a visoki poštni erar mu ne imenuje nadomestnika. Seve, vsaj gre — mora iti — brez njega! Naj se tvegajo drugi zanj, erarju pa ostane — interkalar! — Sedaj imamo vendar Čeha Foča za trgovinskega ministra! A pri celjski pošti kar nič ne vidimo, da ta resort zavzema Slovan.. Naposled doživimo zopet, da dobimo upravitelja, ki ne bode znali besedice — slovenske! Kaj pa treba v emporijsku slovenskega Stajerja znati — slo-

vensko! Vsaj je dovelj, da Slovenci denarje oddamo ter kvečemu še dobimo dvojezične poštne tiskovine, dokim se postreže našim »Nemcem« s samonemškimi!! Da, blažena avstrijska nepristranost!!

— **Slovenska šola v Trstu.** Dasi je vest o proračunski postavki: slovenska šola v Trstu, bila zdavnaj pridrla med občinstvo — saj je bila srečna naša vest zbudila veliko sonzacijo v Trstu — vendar se bili tržaški Slovenci neverni Tomaži, in to popolnoma naravno: trpin, ki je lačen, ne verjame na pomoč, dokler nima kraha v rokah. Dvajset let sutožili z njo; koliko boja, koliko razčaranj! Radost je velika, ker ne le, da bomo imeli pravilno urejeno šolo, ki bode moralna odgovarjati potrebam, ampak tudi, ker izginejo oni srednjeveški pedagoški ostanki iz slovenske sole v Sv. Jakobu, in to so nune.

— **Socialisti in ponesrečena vojna reforma v Istri.** Glasilo tržaških socialistov se hudo jezi nad vladom, češ, da se ni zadost pobjigala za srečen uspeh pogajanja med poslanci občnih narodnosti v istrskem deželnem zbornu. Jezi se pa na vladu le zato, ker ni znala brzdati slovenske poslance v njih »pretiranih« zahtevah. Isto da so stavili predloge, ki jih večina ni mogla nikdar sprejeti. Komaj so se rešili suzenjstva — pravi »Lavoratore« — hočejo slovenski nacionalisti že kovati verige za nasilje nad drugim narodom v deželi. Njim da ni do sprave, ampak do boja. »Lavorator«, ki je brez potrebe toliko kraljata zaletava v svojem laskem šovinizmu, pa bodo povedano, da je Slovanom res do boja, ampak za pravico in da dokler ni te, vsaka sprava pomenja le — smrt. Istrski Slovani so sli v pogajanjih skoraj predalec, da lje niso mogli. Herostrati pač ne rašejo po vseh deželah, gospoda moja!

— **Slovenci v Ameriki.** Vlak je povezal v Pueblu Ivana T r o n t e l j a , doma iz Cerovega pri Grosupljem. — Desnoroko je odtrgal v alu v rudniku v Aldridgu delavec Andreju K a v ī ē u.

— **Vseslovenski trgovski shod** v nedeljo, dne 20. t. m. se prične točno ob 10. dopoldne v veliki dvorani »Mestne g a d o m a « ter se nadaljuje s presledkom opoldne ob 3. pooldne. Zvečer se vrši na čast gostom v Sokolovi dvorani »N a r o d n e g a d o m a« zabavni estanek, pričetek ob sedmih.

— **Poštna vest.** Višji poštar na Jesenicah, g. Alojzij Schrey, je na lastno prošnjo stalno upokojen.

— **Iz gozdarske službe.** Za okrajnega gozdarja v Škofji Loki je imenovan g. I. T r e ē k , doslej okrajni gozdar v Cerknem.

— **Solske vesti.** Namesto suplenja g. Ivana O z m e c a , ki je zaradi bolezni dobil dopust, pride na prvo državno gimnazijo izprasani učiteljski kandidat g. Rudolf Južnič za suplanta.

— **Afera Volta-Drenik.** Danes dopoldne je bila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem kazenska razprava v zadevi Antona Volte, odgovornega učnega humorističnega biti hotecga lista »Raglie« proti Bojanu Dreniku, oficijalu deželnega občora. Kakor znano, je ta list, ki je izšel ob prilikl zadnje veselice klerikalnega pevskega društva »Ljubljane«, smešil in žalil g. Drenika, očitajoč mu iz privatnega življenja neko stvar. »Raglia« je hotela osmešiti Drenika zato, ker je Sokol, kar se je tudi posebno poudarjalo v dotičnih stavkih. G. Drenik si je za to žaljivo in smešenje poiskal samopomoči in 7. t. m. na cesti dal Volti par zaustavitev v »Zvezdi«, kjer sta se srečala. Volta je ves objukan pritekel v »Slovenec« uredu in kazal v kazalnici.

— **V deželnem muzeju v Ljubljani** morajo vladati nekam čudne razmere, ker se čujejo vsakovrstne pritožbe. Na muzejskem vrtu je bilo minočno poletje menda zbirališče hajlovev, ki so precej drzno nadlegovali občinstvo. Zdaj čujemo še nekaj lepšega. Neki gospod se pritožuje, da je prišel v deželni muzej iskat nekega tovarisa. Naletel je na gospodično, ki je vpršala v slovenskem jeziku. To je po smrti Slavikovi žalibog ohranil le violinski glas. Ondriček je klavirsko spremeljvanje na novo zložil za klavir pa tudi za orkester. Manuskrift Slavikove skladbe so našli v praškem konservatoriju. Slavik je bil Čeh in velik virtuoz na glosi ter sodobnik Paniganijev, o katerem je Paganiči trdil: »Le monde tremble, quand vous jouez.« V koncertu bo mojster Ondriček izvajal svojo novo kompozicijo »Češko rapsodijo«, katera je povsod, kjer jo je mojster do sedaj igral, dosegla velikanski uspeh.

— Vstopnice se dobivajo v Šešarkovi trafi.

— **V deželnem muzeju v Ljubljani** morajo vladati nekam čudne razmere, ker se čujejo vsakovrstne pritožbe. Na muzejskem vrtu je bilo minočno poletje menda zbirališče hajlovev, ki so precej drzno nadlegovali občinstvo. Zdaj čujemo še nekaj lepšega. Neki gospod se pritožuje, da je prišel v deželni muzej iskat nekega tovarisa. Naletel je na gospodično, ki je vpršala v slovenskem jeziku. To je po smrti Slavikovi žalibog ohranil le violinski glas. Ondriček je klavirsko spremeljvanje na novo zložil za klavir pa tudi za orkester. Manuskrift Slavikove skladbe so našli v praškem konservatoriju. Slavik je bil Čeh in velik virtuoz na glosi ter sodobnik Paniganijev, o katerem je Paganiči trdil: »Le monde tremble, quand vous jouez.« V koncertu bo mojster Ondriček izvajal svojo novo kompozicijo »Češko rapsodijo«, katera je povsod, kjer jo je mojster do sedaj igral, dosegla velikanski uspeh.

— Vstopnice se dobivajo v Šešarkovi trafi.

— **Sami jih odganjajo!** Iz Celja se nam piše: Znani kavarnar Hausbaum — vis-a-vis »Deutsches Haus« — jo bode odkrili iz Celja; tako čitamo v »Vahterci. Nasprotina« nemška hiša velikemu Nemcu Hausbaumu, iz čigar kavarse so Slovence metali na zrak, — marsikateri Ljubljanci bi po tem vedel marsikaj pripovedovati! — ni pustila bivati dalje na rodnih tleh. Mož bode dal vso svojo imovino v najem ter se preseli v Gradec, kjer bode »privatizirali«. Želimo mu prav srečno pot!

— **Slavnemu županstvu v Poljanah nad Škofjo Loko.** V zadnjem času si je slavno županstvo dovolilo pobirati dezarne zneske za uradne dopise, ki jih dostavlja na dom. Usojamo si opozarjati slavno županstvo, da so razne doklade za davkoplačevalce zaradi zi-

moral iti po fijakarja, ki ga je vsega oteklega in krvavega odpeljal v »Slovenec« uredu. Zaslišani D r e n i k pove, da se mu je v »Zvezdi«, kjer je stal s prijateljem, bližal Volta s tovarišem, s katerim sta se smejala in pri ločitvi je Volta zaničljivo zahvalil z roko po zraku in gledal v obtožence, kateremu se je takoj videlo, da sta govorila o njem in kaj sta govorila. Volta je pa čisto gotovo slutil, da pride v dotik z Drenikovimi rokami, zato je skriliv hrbet, ko se je imel srečati z obtožencem in jo zavil proti bližnjemu zidu — dogodek se je vršil pravzaprav blizu Zamjenove prodajalne. Drenik pa ni počasen človek, pa je stopil k Volti in besedami: »Ali boš dal meni mir?« ga udaril po glavi, ki je Volta že zakrival z rokami. Zadej da ga je samo s plosko roko, ker če bi ga bil s pestjo, kot trdi ovadba, pravil v Drenik, »ne vem, kako bi danes izgledal Voltov obraz, ker jaz imam koščeno roko.« Dr. P e g a n: Udarite ga tako ali tako, meni je le na tem, da ste po § 411. kaz. zak. obsojeni! Volta dr. Pegan ni pustil nič govoriti, ker se je seveda bal, da bi mož kaže prav pametne ne bleknil. Je bilo res umestno! Prebrala se je nato zahteva Volte, ki je zahteval za bolečino 60 K, za izvoščko, ki ga je počel od mene 20 K, za kralja klofutanja, 2 K in 16 K za zdravljenje. Dr. R a v n i h a r je v svojem govoru poudarjal, da se je Volta kot odgovorni urednik »Raglie« nedopustno umešaval v zasebno življenje Drenika, ki ni nikdar javno stal v ospredju in ki je v opravčeni razburjenosti nastopil pot samoubrambe, ker mu drugega kazalo ni. Ako bi bil obtoženec Volto udaril res s pestjo, bi bil njegov obraz še bolj nesimetričen, kakor je bil. Dr. P

besedah priporočal to panogo gospodarstva v boljšo oskrbo, kot je bila pri nas dosedaj. Gojite sadno drevje, gnojite mu kot drugim rastlinam in vaš trud bode prav dobro poplačan — tega nam ni rekel samo enkrat — in mi mu verujemo in budem tudi slušali njegov svet. G. Fr. Gombaču se prisrčno zahvaljujemo za njegov trud in upamo, da dobimo kmalu novih predavateljev.

Reaumurjev 150. smrtni dan. Danes je 150 let, kar je umrl francoski fizik Reamur, ki je izumel topomer.

Dr. Josip Karlovšek, odvetnik v Celju, je prevzel tudi odvetniško pisarno bolnega dr. Iv. Dečka ter jo združil s svojo. Obenem se je preselil v prostore dosedanje dr. Dečkove pisarne. Glej današnji inserat.

Krida in slparstvo. Bivši knjigovodja Josip Sageder in Aleks. Mahalka sta se ustanovila v Mariboru trgovina za bicikle. Kolesa sta dobivala od nekega graške tovarne v komisiji, a sta porabila ves skupiček, tako da sta napravila tvrdki 2392 K škode. Sageder je bil obsojen v štirimeščno, Mastalka pa v štiritedensko ječo.

Nes mu je odrezal V torek so praznovali fantje, ki so bili poklicani v vojake, v Račjem na stajerskem odrhodnicu. Pri tem so se v pisanosti sprišli in stepili. Jožef Blažnik iz Frajhama je Antona Lašiča z nožem trikrat sunil v glavo, da mu je z enim sunkom skoraj nos odrezal. Težko ranjenega so prepeljali Lašiča v mariborsko bolnišnico.

Velikanska buča. V Celovcu imajo razstavljeni buči, ki tehta 79 kilogramov.

Na državaem kolodvoru v Gorici vladajo vedno lepe razmere. Za pristop v proviziski fond se je prigasilo 45 mož, vsak je dal tudi 2 K, a rešitev jih je dobitlo le 5, za druge ni odgovora in ne kron. Delave odpusčajo, kakor se jim zdi in sicer pri premogu in v kurjačnici. Potem jemljejo druge. Soc. demokratična organizacija se nič ne briga za železničarske trpine, zato pa jih krovodje tudi slišijo po shodihi. Depuciji iz kurjačnice je bilo naročeno pri ministrstvu potegniti se za zboljšanje plačila vsem delavcem, ali prosili so le za Nemce, češ domačini imajo takoj vse ceneje.

V Gorški bolnici je umrl človek, o katerem niso vedeli, kdo je in odkod je. Prišel je z bolno roko tja, a bolezen je tako napredovala, da se je pri vstopu zgredil in kmalu nato umrl. Sedaj se sodi, da je ta mož okoli 50 let star Ivan Rejec iz Slapa.

Vlom. V Radgoni so vломili neznan tatovi v trgovino Jožefa Kolerja in odnesli 700 K denarja.

Zveze brzovlakov z Dunaja v Gorici in nasprotne po Bohinjski črti. Za dobo zimskega voznega reda 1907/8, veljavnega od 1. oktobra t. l. naprej, so med Dunajem in Goričo sledče ugodne zveze z brzovlaki z direktnimi vozovi I. in II. razreda na razpolago: A. Smer z Dunajom v Goricu. Dunaj zapad. kol. z vlakom št. 101 odhod ob 9:00 zvečer čez Amstetten Celovec. Pribor v Goricu drž. žel. ob 10:21 predpolno. (Vožnja traja 13 ur 21 min.) Dunaj juž. kol. z vlakom št. 11 (z jedilnim vozom iz Št. Mihela ob 12:01 popoldne Št. Vida n. G.) odhod ob 7:25 zjutraj čez Ljubno-Celovec. Pribor v Goricu drž. žel. ob 6:31 zvečer. (Vožnja traja 11 ur 06 min.) B. Smer iz Goricice proti Dunaju. Goricica drž. žel. z vlakom št. 8 (z jedilnim vozom iz Št. Vida n. G. ob 12:09 popoldne do Št. Mihela) odhod ob 9:01 predpolne čez Celovec Ljubno-Dunaj (juž. kol.), prihod ob 9:10 zvečer. (Vožnja traja 12 ur 09 min.) Goricica drž. žel. z vlakom št. 2 odhod ob 5:59 popoldne čez Celovec-Amstetten-Dunaj juž. kol. prihod ob 7:50 zjutraj. (Vožnja traja 13 ur 51 min.)

Mednarodni kongres gostilničarjev in hotelirjev v Opatiji. Iz Opatije se nam piše: Dne 14. t. m. pripeljal je poseben vlak nad 300 gostilničarjev in hotelirjev iz raznih krajev monarhije okoli 10. na Reko, odkoder so se prepeljali s parnikom v Opatijo okoli 11. ponoči. V Opatiji so dočakali prišlice tukajšnji gostilničarji in hotelirji ter po sprejemu, kateri je bil dokaj sijajan, porazdelili prišlice v njim določena stanovanja. Dne 15. in 16. t. m. se je vršil kongres v hotelu „Bristol“ po sestavljenem sporedu; govorili so razni govoriki in s posebnim poudarkom nastopali proti konkurenčni goni med strokovnjaki. Na čast in v zabavo prišleci so se priredili v raznih hotelih v Opatiji zahabe in se je sploh gledalo, da Opatija napravi na goste kolikor bolji vtisk. Kongresa so se udeležili gostilničarji raznih narodnosti. V četrtek zjutraj so se odpeljali udeleženci kongresa s parnikom v Puji. Vredno je omeniti, kako so se naši Nemci ponašali proti svojim kolegom. Po njih ponašanju bi clo-

vek pač moral mislit, da se je v Opatiji vršil nekak strogo narodno-politički kongres „Südmark“¹, a ne mednarodni kongres, pri katerem so bile zastopane vse narodnosti. V odboru so bili vsi najtrji in najzagrizeniji Nemci, katerim je bil po njenem vedrem kričanju sedeč glava nekdanji pivarniški hlapac, a sedanji zastopnik monakovskega piva Fridrik Heim. Posebno je ta ultramonantan prekričal s svojim vednim „Heil“ svoje vrstnike v četrtek zjutraj, ko je parnik z udeleženci konгрresa odplul. To zjanje „Heila“ je bilo pa na vsezadnje vendar preneumo nekemu udeležencu, ki je stal na parniku in se je na vsezadnje v italijanskem jeziku zadrl „Aviva, la lassi che viviamo tutti“, ali po našem „Živio, pustite nas živeti vse“, nakar so se opatijske nemške žabe šele spomnile, da niso same in „Heil“ jim je v grlu ostal. Tako je zvršil mednarodni kongres gostilničarjev in hotelirjev v Opatiji. „Čast komu čast.“

Brzojav so dobili pri poštih uradih v Klani in Sv. Matiju v voloskem okraju.

Ukradene spominske kolajne.

Italijanom je menda že kar prirojeno krasti, kajti kradejo ob vsaki prilik in vse, kar jim pride pod roke. Tako so v Trstu neznani laški tatovi junija meseca pokradli spominske kolajne, ki bi se imele razdeliti ob prilik neke kolesarske slavnosti. Vse vprek se je hvalilo, kako krasne so te kolajne, s katerimi se odicijo najboljši laški kolesarji iz Italije, prišel je banket, pri katerem bi jih morali razdeliti, slavnostni govorik je že govoril slavnosten govor — tu pa so odkrili, da so neznani zlikovci ukradli vseh 41 kolajn in da niti eno niso puštili. Mučen prizor si vsak lahko misli. Po dolgih mesecih je pa tržaška policija, ki se je z vso brigo vrgla na sleditev tatov, predvčerajšnjim zvezda, da je prodajalec žganja Ivan Scotti dobil tako kolajno v dar. Svede se je policijski aparat ozivil in ko so Scottija poklicali, je povedal, da muje kolajno darovala 26letna ljudska pevka Linda Cane iz Italije. Ko so to avertirali, je pa izjavila, da je dve kolajni dobita od svojega ljubčka natakarja Brasioola. Če pojde po sreči, dobe tržaški neodrešenci kolajne na vse zadnje res nazaj in potem spet lahko prirede kolesarsko slavnost in odicijo mire goste iz Italije. Paziti bodo pa morali, da se ne bodo odičili z njimi nepoklicani, kadar so se zdaj.

Skandal na tržaškem deželnem sodišču. Pri neki kazenski razpravi na deželnem sodišču v Trstu, je predvčerajšnjim prišlo med avokatoma dr. Robbo in dr. Puecherjem do osebnega spopada. Robba je v svojem ogorčenju pograbil tintnik in ga zalučal proti glavi protivnika, ki se je pa srečno izognil, tako, da je tintnik priletel v zid in da se je tinta razlila po njem in po tleh.

Zastrupiti si je hotel v Trstu 30letni delavec Jožef Brumati, ki je spil precej žveplene kislino, vendor so ga še rešili. Brumati se je hotel usmrtili v pisanosti.

Samomor starca. V Trstu se je ustrelil v sreči 79letni penzionist Angel Pian. Vzrok samomora dolgotrajna huda bledo.

Odpravljene mitnice v tržaški okolici. Z dnem 31. t. m. se odpravijo cestne mitnice v Zavlah, Klužu, Bazoči, Občini in Prosek.

Umrl je v Bodnjanu bivši dež. poslanec in župan notar dr. Sbizá.

„Zvezda“ na Dunaju. Piše se nam: Z nepričakovano dobrim uspehom se je vršil v nedeljo, 13. t. m., prvi zabavni večer podpornega in izobraževalnega društva „Zvezda“ na Dunaju. Odlično slovensko občinstvo je napolnilo do zadnjega koticija dve najlepši dvorani dunajskega učiteljskega doma. Predsednik g. dr. Rajko Nachtigall je posebno prisrčno pozdrivil mnogoštevilne zastopnike dunajskega naprednega dijastva, sodelovanjem katerega upr. „Zvezda“ v bodočnosti ustanoviti svojim članom knjižnico in izobraževalne večere. Vodja društvenega tamburaškega zabora konservatorist Hrvat gospod Oberndorfer je s svojim pozrtvovalnim delom spravil zbor na umetniško višino, ter je njegove uspehe občinstvo potrdilo tudi z burnim odobravanjem, katero se je še pomnožilo, ko je občinstvo izvedelo, da so se prednasele večinoma njegove originalne skladbe. Kvartet in moški zbor akad. društva „Slovenije“ prednala sta dovršeno več umetnih pesmi, katerim so sledile narodne, proizvajane od visokošolcev zbranih v akad. društvu „Savi“. Upamo, da boda zdržana ta dva zborova dosegla med dunajskimi Slovenci še mnogo priznanja in zasluzene hvale. Od vseh naprednih dunajskih Slovencev pa se opravičeno pričakuje, da postanejo člani in pospeševate prerojene „Zvezde“, katera si je postavila nalogu, izobraževalno delovati med dunajskimi Slovenci, skrbeti jim za izbrano zabavo ter potrebne po svojih močeh podpirati.

100.000 K za Reko. Dediči ustanovitelja tovarne za torpede na Reki Whiteheada so izročili reškemu županu 100.000 v dobrobit mestne občine.

Izum Zagrebčana. Zagrebčan J o s i p Hall je izumil aparat in prizdroj, da se do celo odpravi trenutne slike v kinematografih in je dobil za to že patent od francoske vlade.

Groz v dveh barvah. Jovan Jovanovič v Rabiču na Hrvatskem ima na nekem trsu grozd s 36 jagodami, od katerih jih je 17 rdeče, 19 pa bele barve. Trs je star 4 leta, a vrsta je plemenita.

Uboj na semnju. V Požegi na Hrvatskem je hotela neka ženska ukrašta na sejmu par čevljev. Prodajalec jo je zaradi tega poštano klofutnil okrog glave. Ko so jo še drugi okoli stojeci primerno „namazali“, prišla je policija zraven in jo našla že mrtvo na tleh, ne da bi imela kakve vidne telesne poškodbe ali kravave sledi.

Kritična noč. Domačna noč je bila tako, da že kmalu take ne. Dasično že pozno, je grmelo in treskalno in dež je bil pomešan s točo, kakor iz škafa. Od vseh strani prihajajo vesti, katerih sicer ne moremo kontrolovati, a sklepati se pa mora, da je bila noč ponekod prav strašna. — Ljubljanička, Gradačica, Mali graben in Ižica so že tako narastle, da je barje deloma zopet preplavljeno in so morali danes dopoldne tja poslati tri rešilne čolne. Tudi Glinca je tako narastla, da teče na Glinčici čez državno cesto in uhaja voda posestnici Agnolovi v trgovino in hišo. Gradačica je stopila tako čez bregove, da je voda prišla nekatérim posestnikom ob levem bregu v hlev in so bili ljudje celo noč pokonči. Voda je iz Rožnika pridrla po jarkih tako naglo, da je travnik ob tržaški cesti na periferiji mesta, kakor bi bilo jezero. Zaradi hudega načinka so bile penekod ceste in ulice vse pod vodo, ker je bila voda zamašila pri kanalih s peskom vse požiralnik. — Most barona Lazzarinija v Tacnu je Sava tako razdrala, da se ne more čeznjeni in tudi drugi manjši mostovi so mnogo trpeli. Blizu Mengša je Bistrica nastopila čez železniški tir, vsled česar se je moral železniški promet ustaviti. V neki vasi blizu Sore je voda s hribom vdrla skozi okna in hiše in so bili ljudje celo noč v velikanski strahu ter so, posebno ženske vpile, kakor da bi se bližal sodni dan. Tudi v Planu je neki huda povodenje in istotko je čez vso mero narastla Sora. Ponekod je voda tako narastla, da je tekla pri oknih v hiše. Ljudje so ponosni podili živino iz hleva in žno bežali na varno. Celo na Viču je bilo tako. Voda je seveda napravila veliko škodo. Okrog Viča je odnesla mnogo drva in odplavila mnogo opeke. Barjani najse gredo začasit klerikalcem, ki so spomladi onemogočili osušenje zdaj pa imajo že žalostni pogum jih tolažiti, da se po klerikalni zaslugu začno osuševalna dela — prihodnje leto. — V predilnico je trešilo, ni strela napravila nobene škode. Tudi v Logatu je baje udarila strela in baje omamila dva orložnika. Le o tem slučaju še nimamo jasnih podatkov. Ker je vedno dežuje, se je batil že bujši poplavov. — Od druge strani se nam poroča, da je Sava najprvo podrla takoimenovani Smđeniški most in potem odnesla dalje od tega tramovje, ki so jih valovili z vso silo zagnali v Lazarinijevega in ga za promet napravilo nevarnega.

So tudi „ajnrikali“. toda ne v vojašnico, marveč v zapor. Predvčerajšnjim so spremljali vojaške novince trije mladi Barjani, popolnili in peli so z njimi in tako so mislili nekateri, da gredo tudi ti k vojakom, sebno še, ker je eden nosil vojaško čepico in je imel celo „pušč“², da je bilo veselje. Ko so njihovi prijatelji odšli v vojašnico, so ti kolovratili po Poljanski cesti in je oni s čepico začeli iz šole idočim otrokom nastavljati nogo, da so padali po tleh. Bolezen je vsem trem potem stražnik ozdravil s tem, da jih je odvedel v špohovko, in so drugi dan bili obdarjeni mesto z vojaškimi proprietetami, z urami.

Vrečekrven vojak. Danes počasi je hotel topničar Eppich na Poljanski cesti sneti pred neko trgovino napis, a sta mu to zbranila dva stražnika in neki hlapac. Vojak je šel potem v gostilno na Ambroževem trgu ter tam postal tak, da sta ga moralia iz gostilne spraviti dva stražnika, katerima pa se uprl in sta ga moralia ukeniti in oddati v šentpetrsko vojašnico.

Nesreča. Včeraj je v Kolodvoru na ulicah padel znani slepi citar Henrik Gorše in zadobil pri padou take notranje poškodbe, da so ga moralia z rešilnim vozom prepeljati v delno bolnišnico.

Delavško gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameri-

riko 37 Hrvatov in 20 Slovencev 40. Hrvatov je šlo pa v Heb.

Društvena godba ljubljanska koncertuje jutri v soboto v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidel). Začetek ob pol 8. zvečer. Vstop prost.

Jugoslovanske vesti. Slovenka na srskem odru. Kakor smo že poročali, slavi naša rojakinja gdč. Vela Nigrinova 23. t. m. v Belogradu 25letnico svojega umetniškega delovanja pri srbskem narodnem gledališču. Iz sredne igralcev in igralk je sestavljen odbor, ki si je nadel nalogo, skrbeti za primerno proslavo tega redkega jubileja. Dne 23. t. m. se priredi v gledališču slavnostna predstava. Uprizori se Sudermanova drama »Dom«, v kateri nastopi gdčna. Nigrinova v vlogi Magde.

Vsesokolski zlet leta 1908. v Belgradu bo, kakor čitamo v srbskih listih, na Vidov dan, to je 28. junija 1908. Že sedaj je prijavilo svojo udeležbo okoli 300 sokolskih društev. Srbska sokolska društva v kraljevini so proglašila za svoje glasilo list »Srpski Sokol«, ki izhaja v Karlovcih in ki ga urejuje Nikola Maksimović.

Spomenik bolgarski kraljici Mariji Luizi in knezovi materi Klementini postavijo v Sofiji. Spomenik bo stal v bližini narodnega muzeja. V odboru za spomenik so ministri dr. Stančev, sofijski župan Todorov in inženirja Safarov in Kojčev.

Drobne vesti. Morilka o trok. V Monakovem so zaprli 14letno kmečko dekllico Ido Skuell, ki je služila v raznih meščanskih rodinah za pestunjo ter umorila pet otrok na ta način, da jim je zabodila tanko iglo v hrnčenico. Ker ni bilo videti rame, so mrliški ogledniki pri vseh umorjenih otrokih konstatirali naravno smrt. Mlada morilka je izpovedala, da je otroče jokanje razburjalo.

Poroča Leopolda Wölflinga se je zavlekla, ker še niso dospeli nevestini dokumenti.

Srednješolska enketa se vrši v naučnem ministerstvu koncem meseca novembra ali v začetku decembra.

Za namestnika Moravske bo baje imenovan baron Heinold.

Izročitev Tarnovske in Prilukova je dunajsko deželno sodišče dovolilo.

Grozovit vihar je razsajal včeraj na Saksonskem. Podiračje se drevje je ubilo dve osebi.

Nemški državni kancilar je včeraj se vrnula v celo način v zavetni deželni ministrstvu.

*** Ovadba na smrt o**

Borzna poročila.

Ljubljanska

kreditna banka v Ljubljani.
Jedini kurir dun. borze 18. oktobra 1907.

	Denar	Stag
1% majska renta	96 10	96 90
1% srebrna renta	97 90	98 10
1% avstr. kronska renta	98 26	98 45
1% zlata	114 40	114 80
1% ograka kronska renta	99 85	98 05
1% zlata	110 45	110 65
1% posojilo dež. Kranjske	97 76	98 75
1% posojilo mesta Spiljet	10 40	110 63
1% Zadar	99 30	100 80
1% bos.-herc. železniške posojilo 1902	98 60	99 50
1% šeška dež. banka k. o.	98 60	96 20
1% žast. pisma gal. dež. hipotečne banke	98 40	97
1% pešt. kom. k. o.	99 —	100
1% pr.	102 25	108 25
1% žast. pisma Innerst. hranilnice	97	98
1% žast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	98 75	97 75
1% z. pis. ogr. hip. ban. obli. lokalnih železnič. d. dr.	99 25	100 25
1% obli. češke ind. banke	98 50	99 50
1% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 75	100 75
1% prior. dolenskih žel.	98 75	99 75
1% prior. juž. žel. kup.	291 50	293 50
1% avstr. pos. za žel. p. e.	99 20	100 20
Strečke		
Bratice od 1. 1860/	149 25	151 25
od 1. 1864	257 75	261 75
tizske	142 50	146 50
zem. kred. I. emisija II.	274 —	280 —
ogr.	269 —	275
ogr. egrske hip. banke	245 50	251 50
srbske & frs. 100% turške	98 75	104 75
183 50	184 70	
197 50	217 76	
446 —	456 —	
456 —	456 —	
91 —	97 —	
90 50	96 50	
61 —	67 —	
46 —	48 —	
26 —	28 40	
67 —	78 —	
28 —	214 —	
214 —	483 —	
493 —		
južne železnice	150 80	
državne železnice	658 25	659 25
Avstr.-ogrsk. bančne deln.	1777 —	1787 —
Avstr. kreditne banke	688 5 —	684 5 —
Ogrske	747 —	748 —
živnostenske	840 —	841 50
Premogokop v Mostu (Brák)	727 —	738 —
Alpinske montane	600 25	601 25
Práške žel. ind. dr.	8642 —	2652 —
Rima-Murányi	543 —	543 —
Triboljeve prem. družbe	60 —	262 50
Avstr. orožne tov. družbe	460 —	464 —
Ceskoslovenske državne	145 50	146 —
Valeš		
11 87	17 40	
20 franki	19 19	19 22
20 marke	28 48	23 52
Sovjetskega	98 97	24 05
Marke	117 30	17 50
Češki bankovek	98 95	96 15
čebuli	543	544
čebuli	548	5
6—10 višje		

Zitne cene v Budimpešti

Dne 18. oktobra 1907.

Termeia

	za	kg	K	12 47
Pšenica za april	za	kg	K	12 47
Rž	za	kg	K	11 38
Koruzna	za	kg	K	7 06
Oves	za	kg	K	8 47

čebule

Meteorološko poročilo.

vreme nad morjem 206. Srednji uradni viak 720-37

	Gas	Stanje	Temp.	Vetrovi	Nebi
17	9. zw.	728 0	13 7	sr. svzh.	nevihta
18.	7. aj.	723 4	14 8	slab vzh.	oblačno
	pop.	735 0	13 9	sl. jzah.	dež

Srednja včerajšnja temperatura: 13 8° nor
male 10 2° — Padavina v mm 67 5.

Včeraj popoldne je med dežjem večkrat bliskalo in grmlelo, proti 10. uri ponocni pa je bila močna nevihta

Ia kislo zelje, delikatesa

s sodčkom vred po 10 K za 100 kg po povzetju iz Znojma, na cele vagonje prijerno ceneje, dobavlja 2022-2

F. Fischer, Znojmo.

Izvoz kumar in konserv. — Tvornica za kislo zelje s strojnim obratom.

Dobro idoča gostilna

na postaji Laze se odda v najem ali na račun.

Pojasnila daje Alojzij Lentek v Klečah pri Dolu.

3548-1

Prodajalko in blagajničarko

sprejme tvrdka Oton Homan v Ra-

dovljici.

8560-1

Trgovskega sotrudnika

dobro izvežbanega v trgovini z mešanim blagom se sprejme.

Kje, pove upravnosti "Slovenskega Naroda".

3558-1

Vpokojeni orožniški stražmojster želi vstopiti

v službo v kako pisarno

ali kaj primernega, če le mogoče v mestu.

Pismene ponudbe pod "št. 38" na upravnštvo "Sloven. Naroda".

2556-1

Stavbni prostori

okoli kolizejskega poslopja pripravljeni za vile

se prodajo od 10 kron do 20 kron

kvadratni meter.

Več: v pisarni Deghenghi ob Dunajski cesti št. 22.

3:21 2

Služkinja,

starca čez 30 let, se sprejme v trajno službo v lepem večjem trgu na Dolenjskem. Znati mora vsaj navadno kuhati in opravljati vsa domača dela. Plača mesečno 20 kron. Le take, ki imajo letna izpričevala, se sprejmejo.

Oznanila upravnštvo "Slovenskega Naroda" pod "Šreda 28".

Dva dobra, stalna pomočnika in enega vajenca sprejme takoj Ivan Triller, ključavničar na Bledu.

3546-1

spojme takoj Ivan Triller, ključavničar na Bledu.

3546-1

Hotel, Južni kolodvor.

(A. Seidel.)

Jutri, v soboto, 19. oktobra

KONCERT

Ljublj. društvene godbe.

Začetek ob polosmih.

Vstop prost.

Za obnvi obisk se priporoča

A. Seidel,

hotelir.

3561

! Ponos!

vsake gospodinje je dobra kava, zato naj ne manjka v nobenem gospodinjstvu

Planinškove pražene kave.

Vsaka gospodinja, ki je le enkrat poskusila

Planinškovo praženo kavo

jo kupuje vedno, ker je ta kava vedno sveža in pražena potom vročega zraka, skrbno izbrana nezdravih in nezrelih zrn, vedno enake kakovosti, najzgodnejša — zato najcenejša. Nobena gospodinja naj ne opusti vsaj enega poskusa.

Prva ljubljanska velika žgalica kave
Dunajska cesta, naproti kavarne Europe.

3936 44

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljavен od dne 1. oktobra 1907. leta.

Dohod v Ljubljano juž. žel.

7-05 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožčico, Celovec, Prago.

7-07 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfov, Straža-Toplice, Kočevje.

9-05 predpoldne. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago.

2-30 popoldne. Osebni vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfov, Straža-Toplice, Kočevje.

4-36 popoldne. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.

7-10 zvečer. Osebni vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfov, Straža-Toplice, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.

10-40 ponoči. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožčico)

10-45 zvečer. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Celovca, Beljak (